السنة الثانية جريدة سياسية
ادبية تجارية مديرها ومحررها
الشيخ ج . سانو ابو نظارة المصري
بباريس بشارع "جوفروا ماري" نمرة ٦٦

المنصف

قيمة الاشتراك سنوياً فرنك ١٠ ومع
جريدة ابي نظارة وجريدة التودد
وعلاواتها فرنك ٢٠ سنوياً ترسل
للمدير بطوابع بوستة او بحوالة تجارية

عدد ٢ باريس في ١ ربيع الثاني سنة ١٣١٨

ماحواه كيس اخباري . هدية لك يا حضرة القاري

قال — ونعم الهدية . يا بو نظارة مجلية . اراك اليوم فرحان . يا ماجد الاوطان . و ياهل ترى يا استاذنا العزيز . سبب فرحك السوء اللي حاصل لاسيادنا الانكليز . في الترنسفال والصين ؟ حقا ياكلوا ضرب موت الغايرين — قلت — لا انا ما افرحشي في الاعادي . ولا في اللي بيخربوا في بلادي . ربنا هو اللي ياخذ بثارنا . وينصر من يطردهم من ديارنا . — قال — هيه انا عارف يابو عبد الحميد . انت ليه اليوم سعيد . اخبار زيارتك لجلالة الشاه وردولي . وعملت من جبر بخاطرك يا بولولي . رايت في الجرايد وسمعت من جميع الناس . ان مظفر الدين شاه ضاحكك واكرمك وقابلك مرارا " واهداك بخاتم عال الماس . انما الامر ده صار له عشرة ايام . فلا بد ان فرح اليوم له سبب ثاني يا ابن الكرام —— قلت — نعم وهو اني تغذيت في اللوكاندة الشرقية ، اللي فتحها ابني خليل في مدينة باريس البهية . واكلت الفول المدمس اياه الطرب . المشهور عندنا يا ابنا العرب . والكرنب المحشي والبخني والرز والبقلاوة . وما يتبعها من اشكال المربة والحلاوة . وبعد ده كله فنجال قهوة يمنية . فاكلت وشبعت وشكرت رب البرية — قال — طيب ومن ده اللي عزمك على دا الغدا ياصاح ؟ — قلت —— سي محمد نجل ابي خليل صاحب المصباح — قال — ماالطفه ده اظرف وانجب شبان المصر . يا بختك بشبانك يا مصر — قلت — انبسطت قوي بلقاه . يا ربي اعطيه ما يتمناه . وكان هناك كمان ابو الزهور . البطل المصري اللي بالجهاد وحب الوطن مشهور — قال — ودخلتم بقى في المسائل الرنانة . يعني في امور السياسة والديانة ، — قلت — لا لا ماتكلمنا الا في معرض باريس وعجايبه . وتحايفه وغرايبه . وجميع اولاد بلادنا الحاضرين . قالوا لي بان المصريين . علماء وخطباء وتجار ومتوظفين . ما انسوش ابو نظارة المسكين — قال — فان كان الامر هكذا خذ حريمك وعبد الحميد حمي ولولي قاهرة . وعودوا كلكم لبلادنا الزاهرة — قلت — طالما في وادي النيل الشايت الحر . ما احطش رجلي فيه وفي الغربة اقضي العمر . اما زوجتي واولادي . بنعم تعالى السنة الجايه يزوروا بلادي . ويحظوا بمشاهدة الجناب العباسي . ويبلغوا سلامي لحبايبي وناسي . آه كلما اتذكر مصر وما هي به من سوء الحال . وحياتك يا ابني اني انوح واولول والطم زي النسوان و ابكي زي العيال — قال — لا تتنظ يا ابا النظارة . والا نعدم ما تبقي فينا من المروة والجسارة . اتعرفش بقى يا شيخ وروق بالك . وقل لي باي رسم رايح تزين جرنالك . — قلت — الرسم تراه في رابع صفحة الجرنال — قال — ده رسم عال العال . حقا ده رسم ماالوش نظير . والحذق يفهمه من غير تفسير — قلت — طيب وزيني شطارتك كده يا كحيل العين . وفسره لي بكلمتين — قال — على العين والراس . يا سيد الناس . بقى لا بد ان الشيخ ده اللي في الطيارة . هو جنابك يا بو نظارة . انت احلا والطف من كده بكثير انما تواضعك واحتشامك بيخليك تصور نفسك حقير . ماعلينا بقى ركبت لطيارة المعرض اللي وصفها احمد زكي الكاتب النحرير . في ملحق طبيب العائلة الشهير . ومن اعلاها رايت بنظارتك السحرية . الجاري في الترنسفال والديار الصينية — قلت — عافية عليك يا قاري يا ما انت لبيب . اذ انك فهمت بنظرة واحدة رسمي الغريب . طيب والمستربول وامه اللي يستاهلوا الهلاك . ان كنت جدع قل لي بيعملوا ايه هناك ؟ — قال — الام وهي العجوز الشمطاء البول . اللي بيدها تسلطنة على بلاد الصين

وتنهب اموال الارنجاية مليون . بتشعل بنفاخها نيران الحرب والقتال . وقسيسها البروتسطان بيهيج النساء والرجال . والمراد من ذلك قيام اهل الصين على الاجانب . ويدخلوا الانكليز لتوطيد الامن والراحة ومن ممالك الصين ياخذوا الاهم جانب . كما فعلوا في الاقطار الاسية والافريقية . اما المرة دي ما يخلوهمشي الدول الافرنجية . اللي عساكرها ماشية مع الانكليز على بكين . لاخذ بثار رعايتها من الصين . لان اهل تلك البلاد البربر الاشقياء . قتلوا جم غفير من الافرنج الابرياء . مش كل مرة حلاوة يا مستربول ؟ ملعوبك صح في مصر اما في الصين ماتتولشي المأمول . وفي الترنسفال يا خمران . ماعدا ما ضيعته من الاموال والفرسان . لما ماتسلطنتش على الديار . وهاهم البوير دوبرس وكتشنر الدوار . بياكلوا ضرب من البوير الجبار . وانت بطيبتك مانتاش فالح تطفي النار .... اما رسمك يا بونظارة المرة دي متقون . ياما ينغاظ منه اذا راه المستربول الملعون . طيب وراح تسمي الرسم ده ايه اللي ماله نظير ؟ — قلت — توليع النار يسير . لكن طفيها عسير — قال — انا في عرضك تقول لي يا نور العين . الكلام الطريف الفينو ده كله بتجيبه من اين ؟ يا هل ترى عندك فيه فاوريقة كلام ؟ وحياتي عندك تصدقني يا ابن الكرام — قلت — بلا فاوريقة بلا فاوريقه انت لحد ده مخي فارغ انما حبي في الاوطان. هو اللي بيلهمني بالكلام ده كله يا اعز الخلان — قال — ماشا الله طيب وعندك ايه كان من الاخبار ؟ . هات لي من تحايفك وشنف مسامعي يا استاذ بلذيذ الالفاظ وعالي الافكار — قلت — اقرا جرانيل باريس يا انيس الجليس . وترى فيها ذكر الخطبة اللي القيتها اليومين دول في المعرض النفيس — قال — اطلعت على الامر ده في جرايد مصر والاستانة . وفرحت بنجاح خطبتك الرنانة . وماقالوه عند انتهاء خطبتك المذكورة الشيخ توفيق الكاتب النحرير . والسيد احمد جمال التاجر التونسي الشهير . ودنيال افندي زهري الشاعر الخطير — قلت — نعم واثنوا اجمل الثناء على الامة الفرنساوية . فبلغت بذلك فخامة رئيس الجمهورية . ثم وعرضت عليهم تشكراته في خطاب جانا . من باشكاتب الرئاسة الجنرال بايو اعز خلاني . ففرحوا جميعهم من هذا الاعتناء . وطلبوا لفرنسا ولرئيسها العز والهناء .

(البونظارة)

شيخ ابونظاره ايله عثمانلي

عثمانلي . — نه كوزل كوروك شيخ افندي پارسده طوتيورسكز خيالا شهرياملو ايران شاهي حضرتلرينك ويرديكي هديه در . هيچ ايرانه كتمش كبي بيليور . (شيخ) اوت شهرياملو ايران شاهي حضرتلرينه تونزه وقيتى شهرنده لطيف بر قبول بنده كزه تنزل ايتمسى . (ع) شوكتلو افندمز حضرتلرينك حسن توجهاتنده طوريك دنيانك بتون مملكتلرك پادشاهلرك كوزلرنه حسن نظرلري جلب ايتديريورسكز . (ش) بيليورم و بو سببدن طولايى جناب حق محافظ ايتسون دعا ايدرم . (ع) افندمزك حقده عبوديتكزي بيليورم . آخيرا پاريسك سركي عموميه ده ويرديكز ابلك قونفرانسنده حاضر اولديم و بنده كز ايله دوستلريم بوللك عبد الحميد خان ثاني حضرتلرينك مدح وثنا ايتديككز زمانده غايت ممنون ايدك هيچ اوراده جوده عثمانلي و شرقده مملكتلرك اهاليسي وار ايدي . فرانسزلرده دخي ممنونيتي بيوك ايدي ايشيتمكده كه ذات حضرت شهرياري دوفرانسه نك جمهور رئيسيله ايله سنده صادقه محبتي وارده ذات عاليكزي ابونظاره افندي جوده سويورز هيچنك قونفرانسلركز ايله قرنه لرك اوقوديلركنه افندمزه حرمتي و رعايتي جلب ايتديريورسكز . بوندن ماعدا بتون مسلمانلري و خصوصا عثمانليلري سوغلو ايتديريورسكز . (ش) وظيفه مدن زياده هيچ ياپميورم و يشادقجه قدر دنيانك ملتلري قرنداشلر كبي يشاسونلر چالشه جغم . (عثمانلي) نه كي بو حسن فكرلركز وار جناب حق كي انسانلري كندي كندي سوسونلر ايچون خلق ايتمسه . سزي تقديس ايده جك واوروپه داوروده و بختيار كونلري اجرا ايده جكدر . (ش) بتون عثمانليلر كبي لطيف و شايان محبت سكز . (ع) دوشونديكمده زياده سويليورم لكن نه نتيجه بوشه عادتكز اوزره استانبولده كيتديكز؟ (ش) الاما عدده ايدرسه جلوس همايونده براي جنده كيده جكم (ع) الكلادم سركي عموميه ده ايتديككز قونفرانسلري قطع اتمامك ايچون لكن جلوس همايونده نه ياپاجقسكز (شيخ) هر سنه باد يعني ياپه جغم بنده خانه مده دوستلريمي اطعام ايتديكدنصكره افندمزك شرفنه نطقلر سويليه جكم و عادتمز كبي تشريفات ناظري و دولتلو همايون پاريس ترجماني عطوفتلو ابراهيم بك افندي حضرتلرينك واسطه سيله تبريكات عاجزانه مي سعادت درگاهه ارسال ايتديكدنصكره پاريس سفير كبيري عطوفتلو منيف بك افندي حضرتلرينه عبودت دينلرمي تقديم ايده جكم . ذاتا ذات عاليكز اوراده موجود اوله جقسكز (ع) باشم اوستنه .

Le Cheikh est donc allé à Contrexéville, où il fut l'hôte choyé du Souverain persan qui le voyait tous les jours et lui parlait avec beaucoup de bienveillance, un peu en arabe, un peu en turc, un peu en persan et un peu en français. Abou Naddara nous a assuré que notre hôte impérial aime beaucoup la France. Cela inspira au Cheikh une longue poésie en français qui lui a valu un superbe présent de Sa Majesté le Schah, en témoignage de Sa haute satisfaction.

En voici les dernières strophes :

La Perse, en France, est sympathique
Et son Souverain est chéri.
« Longue vie au Schah magnifique ! »
J'entends partout ce joyeux cri.

Et la Perse aime aussi la France
Et sa vaillante nation
Et souhaite triomphe immense
A sa grande Exposition.

Vive la cordiale entente
Des peuples persans et français !
Allah ! rends-la toute puissante
Et couronne-la de succès.

Voici quelques extraits des souhaits de bienvenue à S. M. I. le Schah de Perse, dont parle notre confrère, M. Holveck :

Salut, valeureux triomphateur de la Foi ! (1).

Gloire à toi, ô indomptable Lion d'Iran ! (2).

A ton approche, ô bel astre d'Orient (3), les nuages se dissipent et le ciel bleu apparaît dans toute sa splendeur !........

Dites-moi, ô valeureux fils de France, qui accueillez Mozaffer-ed-Din avec tant d'amour, ne ressemble-t-il pas à son père glorieux ?

Oui : Il a la noblesse de son aspect, la sérénité de son regard et la douceur de son sourire.........

Ah ! Pourquoi ne suis-je pas Saadi ? Pourquoi ne suis-je pas Hafiz, les poètes sublimes de la Perse ? Eux seuls peuvent chanter les louanges de Mozaffer-ed-Din Schah, l'hôte bien aimé de la France.........

Avec les yeux de l'imagination, je te vois, ô Grand Mozaffer-ed-Din, te diriger, joyeux et rayonnant de santé, vers Paris, la capitale de la Puissance amie.

Dans cette ville-Lumière, des millions de cœurs palpitent pour t'approcher et des millions d'âmes soupirent pour te contempler.

Viens, viens, ô tout-puissant Monarque.

Viens et regarde la joie qui brille sur les gracieux visages des aimables Parisiens à ton approche !

Dans l'air, j'entends déjà retentir les cris de : « Vive le Schah ! Vive la Perse ! »........

Si le Président Carnot a mérité l'amitié sincère de Nasser-ed-Din Schah, le Président Loubet est digne de tes sympathies, ô intelligent Empereur d'Iran.

S'il plait à Dieu, je vous verrai tous deux, Schah et Président, entrer, au milieu des acclamations dans le Palais persan de l'Exposition.

Cette belle section que tout le monde admire, soupire après toi, son Auguste Maître, comme la fiancée soupire après son bien-aimé.

Ce jour-là, ma Muse orientale accordera sa lyre et chantera la France et la Perse comme elle chante toujours la Turquie et la France.

ABOU NADDARA.

LE CHEIKH ABOU NADDARA A L'EXPOSITION UNIVERSELLE

SES CONFÉRENCES ET SES DISCOURS

(11me depuis Janvier 1900)

Une conférence arabe des plus intéressantes, a réuni ce matin, au Trocadéro, une foule d'auditeurs. Le cheikh Abou-Naddara a parlé des rapports de la France avec les pays d'Orient. Le distingué délégué d'Algérie à l'Exposition, M. Eugène Monteils, présidait.

Grâce à son reporter, actif et intelligent, qui le lui a téléphoné, la *Patrie* a pu faire paraître ce court, mais éloquent compte-rendu, deux heures après la conférence.

Le *Figaro* publiait le lendemain matin le gracieux entrefilet suivant :

Le cheikh Abou-Naddara a fait hier, au Trocadéro, une conférence en langue arabe sur l'histoire de France et son amitié séculaire pour les nations orientales. Il a parlé des relations cordiales entre Charlemagne et Haroun-al-Raschid, François Ier et Bajazet, Napoléon III et Abd-ul-Medjid et le Président de la République française et le sultan Abd-ul-Hamid.

M. Monteils, délégué de l'Algérie à l'Exposition de 1900, présidait.

Remarqué dans l'assistance : S. Exc. Sawas-pacha, ancien ministre des affaires étrangères de Turquie ; M. Malo, chef du cabinet adjoint de M. Charles Roux, etc.

L'auditoire, composé de Tunisiens, d'Algériens, de Turcs, de Persans, d'Egyptiens et de Syriens, a chaleureusement applaudi le conférencier et la musique du Théâtre d'Egypte de l'Exposition a joué « la Marseillaise arabe » au milieu des cris de : « Vivent la France et ses colonies ! et Vivent les nations d'Orient amies de la France ! »

Le *National* commençait son compte rendu, par ces aimables lignes :

Le cheikh Abou-Naddara, notre vaillant confrère égyptien, continue à célébrer la France et à lui attirer les sympathies de ses frères d'Orient. Il a fait, lundi, au Trocadéro, sa troisième conférence en langue arabe.

Et la *Justice* terminait son compte-rendu en ces termes :

A la fin de la conférence, Essayed Ahmed Djamal, le grand marchand et industriel tunisien de l'Exposition, et Zohroub Effendy de Syrie, ont pris la parole pour féliciter le conférencier de ce qu'il fait par ses écrits et par ses discours pour la fraternité des Français et des Orientaux.

(1) Triomphateur de la Foi est la traduction française de Mozaffer-ed-Din, le Schah de Perse.

(2) Le Lion est l'emblème persan.

(3) Le Soleil est également l'emblème persan.

در ورود و توقف موکب ظفر کوکب اعلیحضرت همایونی بمملکت فرانسه

موکب مسعود مبارک روز یازدهم ماه صفر وارد شهر (کنترکسویل) گردید دولت فرانسه
هیئت مخصوص از اعیان و عساکر و سرکردگان تعیین داده برای پذیرائی و استقبال ذات
اقدس با تکاروانه نموده بود بعلاوه حاکم شهر در ایستگاه حاضر بود از طرف اعلیحضرت
رئیس جمهوری و ملت فرانسه ورود موکب مسعود مبارک را تهنیت گفتند
جمیع سفراء دولت علیه مقیمین ممالک فرنگستان نیز حاضر جناب جلالتمآب اجل
نظام [illegible] یمین السلطنه امیر تومان سفیر دولت علیه در پاریس پیش آمده زیر بغل
همایونی را گرفته بشکوه و جلال از کالسکه راه آهن پیاده شده روانه قصر شاهی
گردیدند پس از اظهار خشنودی از ملت و حکومت فرانسه فرمان انصراف
به پیشوازیان داده در سریر کامرانی آرمیدند

در روز بعد امر بگرد آمدن اطباء (کنسولتاسیون) صادر شده که کنکاش طبی بعمل
آمده مشغول مداوا گردیده همه روزه از چشمه آب معدنی آنجا نوش جان
کرده تا روز دوازدهم شهر ربیع الاول مدت معالجه تمام و علت عارضه
بحمدالله بکلی رفع گردید
بزرگان و صاحب منصبانی را که در این مدت حاضر حضرت و پذیرائی و تعظیم و تکریم
بوده اند احضار و هر یک را بفراخور حال به عطای عطیه و نشانی
سرافراز و مباهی کرده روز پانزدهم شهر ربیع الاول بطرف
(پطرزبورغ) پایتخت مملکت روسیه نهضت فرمودند
صیت بزرگی و رأفت و مراحم خسروانی مهیج و محرک بعضی
از معارف و ادباء این سامان گردیده بعزم تشرف بزیارت جمال
مهر مثال مبارک روانه (کنترکسویل) گشته بتوسط جناب جلالتمآب اجل
یمین السلطنه معرفی و مورد تفقدات ملوکانه گردیده بعلاوه هر کدام [illegible]
وارث بالاستحقاق سریر کیانی رطب اللسان شدند علی الخصوص جناب
شیخ ابونظاره که سالها است خیرخواه و ثناخوان دولت و ملت ایران
دانسته و در این ایام بحضور مبارک مشرف و به عطای یک حلقه انگشتر الماس [illegible]
مفتخر و سرافراز گشته مراجعت بپاریس نموده شب و روز جز مداحی و دعاگوئی
ذات مبارک و اظهار [illegible] خویش کاری ندارد
این بنده نیز محرم آستان ملائک پاسبان گردیده بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف
اکرم افخم والای صدر اعظم مدظله تشرف حضور باهر النور و زیارت جمال خورشید
مثال همایون نائل و مشرف و مورد شمول مراحم خاصه گردیده سر مفاخرت
بآسمان سوده دل بر عمر و بقای ذات ملکوتی صفات ظل اللهی [illegible]
اظهار مراتب خوشبختی و شعف مسرت خویش را در غره [illegible]
داعی دولت ابد مدت و خیرخواه ملت ایران شیخ محمد حسن [illegible]

DEUXIÈME ANNÉE.

FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

L'Almonsef d'Abou Naddara

en Français, en Arabe, en Turc et en Persan.
Toute communication et demande d'abonnement doivent être adressées au Directeur du Journal

N° 2. — 28 Juillet 1900

ABONNEMENTS :
Avec le *Journal d'Abou Naddara* et l'*Attawadod* 1 an. 26f »
Abonnement simple, 1 an. 15 »

N.-B. — L'abondance des matières nous oblige à remettre à notre prochain numéro, la publication des passages principaux des lettres flatteuses qu'a reçues notre Directeur de Son Excellence Sawas Pacha, ancien Ministre des Affaires Etrangères de Turquie, de M. le général Baillond, Secrétaire général de la Présidence et chef de la Maison militaire du Président de la République, et de M. le Commandant Binger, le félicitant du succès de ses Conférences à l'Exposition de 1900. Nous parlerons également de sa visite à MM. les Généraux Baillond et Dubois, souhaitant, au premier, bon voyage en Chine et retour triomphal en France, et au second, la bienvenue au Palais de l'Elysée. LA RÉDACTION.

La Turquie à l'Exposition de 1900

LETTRE DE CONSTANTINOPLE.

Les amis qui reviennent de Paris sont enchantés du succès obtenu par le Pavillon ottoman, au quai d'Orsay ; pendant toute la journée, la foule des visiteurs s'y presse, et c'est certainement le palais le plus vivant, le plus fréquenté de la rue des Nations, alors que les autres sont presque constamment fermés et ne peuvent être visités qu'avec des cartes.

C'est aussi le seul pavillon qui soit illuminé les vendredis et dimanches soirs, et on nous rapporte que le Commissaire français a chaleureusement exprimé ses félicitations à S. Exc. le Commissaire ottoman pour l'éclat exceptionnel de sa section.

Outre que ce pavillon est un bijou architectural, il renferme des objets d'une valeur inappréciable, envoyés par ordre de S. M. I. le Sultan. Citons entre autres :

Au 1er étage, les merveilleux tapis de Hérékè, notamment le tapis qui fut exécuté pour être offert en cadeau à l'empereur d'Allemagne.

Au 2e étage, des meubles magnifiques incrustés de nacre, fabriqués dans les ateliers du Ministère de la Marine ; de superbes bureaux en ébénisterie, sortant des ateliers de réparation du Palais Impérial de Yldiz ; de beaux tapis de laine et soie, tissés dans la manufacture Impériale de Fezhanè ; une immense collection de linge, serviettes, essuie-mains, toiles de bain, richement damassés, brodés, rehaussés en soie, en or et en argent, fabriqués dans la Manufacture Impériale de Tolles.

Par dessus tout peut-être, on admire les beaux vases de la Manufacture Impériale de Porcelaines ; deux de ces vases, d'un coloris merveilleux, ont plus de 2 m. 25 de hauteur ; d'autres sont peints de la manière la plus élégante et, dans un écrin, on peut admirer un superbe service à thé pour 25 personnes. De l'avis des gens compétents, nulle part dans l'Exposition universelle, on ne trouve des pièces plus belles, plus riches et de meilleur goût.

Il faut ajouter que dans le Palais des Armées de Terre et de Mer, on contemple aussi une belle collection d'uniformes envoyés par les Ministres de la Guerre et de la Marine, et disposés avec un art parfait ; là également se trouve une collection considérable de draps de troupe et de couverture, envoyés par le Fezhanè Impérial, et une série d'instruments de marine, notamment une torpille qui n'a pas de rivale dans aucune autre nation.

La section ottomane comprend encore dans la Galerie de l'Alimentation, au Champ-de-Mars, une galerie où l'on installe en ce moment les produits agricoles, sylvicoles et miniers expédiés par le Ministère de l'Agriculture, des Mines et des Forêts.

On voit, par ce rapide exposé, que la participation de l'Empire ottoman à l'Exposition Universelle est des plus brillantes, et nous pouvons lui prédire, à coup sûr, de grands succès au moment de la distribution des récompenses.

Nous devons tous une vive reconnaissance à S. Exc. Munir Bey et à ses habiles collaborateurs, pour la manière très remarquable dont il a su organiser la participation ottomane, malgré les retards et les hésitations du début.

Nous sommes informé que le 31 août, le Commissaire ottoman et les Exposants se proposent d'organiser une splendide fête de nuit dans le Pavillon ottoman, pour fêter glorieusement le 25e anniversaire de l'avènement au Trône de S. M. I. le Sultan. On dit déjà des merveilles de cette fête qui fera certainement sensation. HADJI-EL-H'SCHY.

Nos Sincères Remerciements à nos chers confrères français et étrangers pour les gracieux échos et les bienveillants entrefilets qu'ils ont eu l'amabilité de consacrer, dans leurs journaux accrédités, à la dernière Conférence arabe du Cheikh Abou Naddara, à son voyage à Contrexéville, et à ses souhaits de bienvenue qu'il a adressés en prose et en vers à S. M. I. le Schah de Perse. Voici, par ordre alphabétique, quelques noms de ces charmants confrères : *Les Actualités diplomatiques, l'Agence Havas, l'Athénée, l'Aurore, la Bourse du Caire, la Croix, la Dépêche Algérienne, la Dépêche Coloniale, la Dépêche Tunisienne, l'Eclair, l'Echo de Paris, l'Epoque, l'Estafette, le Falah, le Figaro, la France, le Gil Blas, la Hadirah, la Justice, le Journal, le Kamal, la Liberté, la Mandoline, le Moniteur International, le Moniteur Oriental, le Moniteur de Meurthe-et-Moselle, la Nation, le National, le Nouvelliste de Rouen, l'Ouest-Eclair, la Patrie, le Petit Caporal, le Petit Journal, le Petit National, la Presse, le Paris-Province, le Progrès du Loiret, le Petit Bleu, le Rapide, le Rappel, le Sabahh, la Sentinelle, le Siècle, le XIXe Siècle, le Signal, le Soir, la Souveraineté, le Stamboul, le Tarbiet, la Vie Mondaine, le Voltaire*, etc., etc. — Que Dieu exauce les vœux que, notre Directeur et nous, faisons pour leur prospérité. LA RÉDACTION.

Il est plus difficile d'éteindre
QUE D'ALLUMER

Prends ton vol vers le ciel bleu, ô roi des airs, que le génie de l'homme a créé pour défier l'aigle intrépide dans son ascension hardie.

Monte, monte vers le firmament, et laisse-moi contempler de près les chefs-d'œuvre sortis des mains de Jehovah qui glorifient leur sublime Auteur.

Et toi, Astre du jour, œil brillant de l'Eternel, Soleil, qui illumine son Univers, tu nous quittes pour aller réjouir l'Occident de tes rayons resplendissants. Vaset reviens en paix. Puisses-tu retrouver la France, cette patrie d'hommes de génie et de cœur, aussi heureuse et prospère qu'elle l'est en ce moment.

Que tu sois la bienvenue, ô étoile des amoureux ! Tu m'inspires par tes rayons d'argent. Oh ! que Paris est beau éclairé par la pleine lune !

Scintille, scintille, ô bel astre de la nuit et rajeunis mon cœur vieilli par les larmes.

Et vous, mes lunettes magiques, découvrez à mes regards les scènes d'horreur et de barbarie qui ont lieu au Transvaal et en Chine.

Arme-toi de courage, ô Abou Naddara, car ce que tu vas voir du haut du ballon captif de Vincennes, n'est pas fait pour te consoler.

Regarde ! Voilà la perfide Albion, l'ennemie implacable de l'humanité ; elle allume la guerre civile en Chine. Avec quelle énergie manie-t-elle son soufflet, tandis que son missionnaire protestant excite ceux qu'il a converti contre leurs propres frères. Pourquoi tant d'iniquité ?

Pour prétendre pacifier le Céleste Empire par ses soldats et ses marins et l'envahir, comme elle a envahi les plus riches contrées de l'Afrique et de l'Asie. Mais les troupes internationales qui marchent contre Pékin pour venger leurs frères massacrés ne laisseront pas les Anglais satisfaire leurs convoitises.

Et toi, John Bull ; que fais-tu là avec ta pompe ? Ah ! Tu te croyais déjà maître du Transwaal ! Mais les échecs que tes soldats viennent de subir autour de Prétoria t'irritent. Tu ne crois plus à l'infaillibilité de lord Roberts, et ton Kitchener, ce général de carton, est absolument discrédité en Angleterre.

Tu as beau pomper, pauvre John Bull, les intrépides Boers ne succomberont pas si vite. Avant de tomber, ils feront mordre la poussière à d'autres milliers de tes frères. Ne pompe plus. Il est plus difficile d'éteindre que d'allumer. ABOU NADDARA.

LA FRANCE ET LA PERSE

Que ne fait pas le Cheikh Abou Naddara, dit notre aimable confrère M. Holveck, dans le *Voltaire*, pour rendre la France de plus en plus sympathique aux Orientaux et à leurs Souverains !

Depuis bientôt quarante ans, il célèbre l'amitié séculaire des Français et des Musulmans, l'accord parfait de la France et de la Turquie et l'entente cordiale qui règne entre nous et les Persans.

Nous avons publié ici il y a dix jours, ses souhaits de bienvenue au Schah que nos confrères se sont empressés de reproduire à cause de leur style oriental, si imagé et si poétique.

Le Schah les a lus et a exprimé, paraît-il, le désir d'en voir l'auteur.